

Un cocoș pe nume Gil,
cam bătrân, însă agil,
poreclit de unii „moșu”,
se numea, de fapt, Bărboșu.

Gil Bărboșu umblă-n curte
țanțoș, cu un moț pe frunte.
Azi el vede-un băiețel,
parcă l-ar speria nițel!

— Cum te cheamă, băiețică?

— Păi, mă cheamă

Numiefrică!

— Cum, și chiar nu ți-e frică?

— Păi, de ce să-mi fie frică?

— Cum de ce, măi, băiețică?

Uite colo ce mai fiară!

Are coarne de vițică

și pe la urechi îți zboară.

Se întinde, se lungeste...

O să-ți prindă nasu-n clește.

Ia să-mi zici, măi, băiețică,

nu ți-e frică?

The illustration is split into two panels. The left panel shows a close-up of a human hand with a small, brown and black striped beetle resting on the palm. The background is a soft, painterly green. The right panel shows a close-up of a red bird's head, possibly a cockatoo, with a large, expressive eye and a long, pointed beak. The bird is looking towards the beetle. The background is a mix of green and light blue, suggesting an outdoor setting. A speech bubble is positioned to the right of the bird's head.

– Nu mi-e frică!

Ăsta-i doar un gândăcel.
Are-o aripioară mică,
nici n-o vezi când și-o ridică.
E simpatic, nu mi-e frică.

— Uite un balaur roș!
ii zise acel cocoș.
Inelat și lung, zvâcnește,
pe la tălpi ți se târăște,
umblă-n bălți și prin noroaie,
șerpuiește și se-ndoaie.
Ia să-mi zici, măi, băiețică,
nu ți-e frică?

– Nu mi-e frică!

Asta-i broasca de pe lac.
Face-ntruna oac, oac, oac!
Și, dacă îmi sare-n poală,
o arunc în baltă iară.

— Ia uite ce monstru mare,
are sute de picioare!
Urcă munți, coboară văi,
vine, vine, păzea, mări!
Poate vrea și să te muște...
Ia paleta pentru muște!
Ia să-mi spui tu, băiețică,
nu ți-e frică?

